

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

24. Qualiter via ista illuminatiua recipit ex diuersis partibus suæ charitatis radios, & præcipue ab oratione dominica, quam vacans mentis suæ illuminationi, debet diligentissime, affectuosissime ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

tiarum actio, honor, virtus, & fortitudo Deo nostro in secula seculorum, Amen. & illud: Regi autem seculorum immortalis, inuisibili, soli Deo honor & gloria in secula seculorum, Amen. & illud: Benedic anima mea Domino, & omnia quæ intra me sunt nomini sancto eius; & alia huiusmodi.

Considerandum quod gratiarum actione in alijs quoque exercitijs vtendum est. Oratio enim si fit perfecta, tres debet habere partes: scilicet,

- { Culpæ recognitionem,
- { Misericordiæ implorationem,
- { Gratiarum actionem.

Et à quolibet horum trium potes orationem inchoare; non enim necesse est semper incipere à defectuum consideratione: sed secundum statum animæ scilicet incipientes à consideratione suarum miseriarum, proficietes ab actione gratiarum, perfecti vero ab affectionibus & suspirijs vnitiuis & amorosis: descendetes nunquam ad suas misérias intuendas, & ea quæ timorem ingerunt.

QVOMODO VIA ILLVMINATIVA EX multis partibus recipit radios suæ claritatis, & præcipuè ab oratione Dominica: quam religiosus contemplari debet diligentissimè, affectuosissimè, & deuotissimè: vt incendio flammescat diuini amoris.

C A P V T XXIV.

Sicut à sole sidera radios recipiunt suæ luminositatis.

nositatis, sic via illuminatiua ab illo sole iustitiae Redemptore nostro recipit splendorem suae claritatis scilicet ab eius sanctissima vita, exemplo, & doctrina. Nam vita Saluatoris nihil aliud est, quàm quidam illius aeternae claritatis splendor, ad animarum illustrationem. Et ideo oportet si in spiritualibus cupis copiosè illuminari, te frequenter recolere vitam, exempla, & doctrinam Domini. Recipit quoque hac via illuminatiua, influentiam sui luminis ex vitis sanctorum Patrum: quae nobis in exemplaritate sunt prudenter nobis imitanda. Recipit quoque haec via influxum ab omnium creaturarum sollicita consideratione; à sanctarum scripturarum assidua lectione; à diuini verbi crebra auditione; à continua & praecipue Dominica oratione. Et ut intellectus tuus clarius valeat irradiari, & affectus ardentius inflammari, enodabimus hinc in sensu spirituali scilicet analogico orationem Dominicam secundum septem petitiones in ea contentas. Dicamus igitur

PATER noster, id est, ô Pater dulcissime, tu es qui spirituales generas filios, per seminis tui dulcissimi amoris in eorum corda diffusionem, qui eis praestat vitam. Igitur si ego Domine verus sum filius tuus, ostende quomodo te vero amare queam diligere, & ex totis praecordijs meis amplexari. Tu quidem Domine es Pater noster: & diffundis affluenter in omnibus te diligentibus bonitatem tuam. Si autem ego te verè diligere, destillaret aliquid in me de largitate roboris tuae gratiae & charitatis. O Domine da mihi

vt te toto ardore valeam diligere, si enim toto conamine te diligerem voluntatis, appareret in me tuæ largitas bonitatis. Et hoc modo potest intelligi quod sequitur in oratione Dominica scilicet anagogice. Itaque præcedente meditatione eo modo quo diximus, nostri amoris affectio paulatim exardescet. Nam sicut stupa madefacta in igne posita, primo exiccatur, deinde accenditur; sic & cor multo plus ignescit & in Deum eleuatur per præcedentem meditationem. Et per hunc modum potest anima deuota dicere illud quod mox sequitur, *QVI ES* in cœlis. O miserabilis anima mea quando ad similitudinem cœli efficeris clara & limpida & diuersitate virtutum sicut cœlum stellarum varietate adornaberis. Tunc pater optime cognoscam, quia tibi placet in me habitare, cum te ardentissimo amore amplexabor, & à peccatorum meorum facibus per incendium tuæ dilectionis purgatus fuero. Tunc cognoscam te proculdubio, cum tua gratia obumbrabit mihi, & dignaberis venire ad inhabitandum templum animæ meæ à peccatis mundatæ.

Petitio prima.

Sequitur deinde: *SANCTIFICETVR* nomen tuum. O sanctissime Pater; tunc nomen tuum in nobis sanctificabitur, id est, cognitio nominis tui erit in nobis sine terra, hoc est sine omni carnali affectione & diligeris à nobis solum super omnia quæ in mundo sunt. Cum ego Domine hoc fuero assequutus, non habebit in me locum terra, quæ est carnale desiderium: tu

enim benignissime Pater per tuam gratiam & charitatem solum in me habitabis.

Secunda petitio.

AD VENIAT regnum tuum: heu me peccatorem nequissimum. quia sæpe fatagunt intrare & regnare in me cœnodoxia, voracitas, & carnis voluptas: ego vero Domine nollem ut in me quicquam regnaret, nisi tu superoptime Pater, qui es in cœlis. Tunc autem in me verè regnabis, cum te ardentissimè amauero. Quando igitur Domine te possidebo, & amorosæ charitatis vinculis amplexabor; ut tu solus in regno mee voluntatis iniquitatum tenebris pleno incipis regnare?

Tertia petitio.

FIAT voluntas tua sicut in cœlo & in terra. Tua autem voluntas tunc in me primo fiet, cum ego miser & vermis totus terrenus consensero tuæ voluntati, quantum possibile est humanæ fragilitati sicut consentiunt illi beati spiritus: qui in cœlis facie ad faciem contemplantur tuam maiestatem. Veruntamen ô Deus meus dulcissime quid me faciet tuæ voluntati consentire, nisi feruor tui amoris, qui copulat contrarias voluntates, & diligentem te tibi conformat; & miro modo transformat de claritate in claritatem? Quando igitur te diligam ex toto corde ô bone Iesu Domine & redemptor mihi? Quando tibi soli consentiam, nisi cum amoris glutino tibi soli adhæsero?

Quarta petitio.

PANEM nostrum quotidianum da nobis hodie

hodie. O panis Angelorum, quando de te dulcissimo cibo saturari potero. Per te panem viuum qui de cœlo descendisti, viuunt Angeli & spiritus beati in regno tuo; tibi Pater optime & redemptor ignitis amoris adhærentes desideris. Vt ergo illo cibo quo in cœlesti gloria viuunt Angeli, in hac mortali vita ego valeam sustentari, & vt mensæ tuæ æternæ beatitudinis epulas valeam degustare, ô Pater optime & æterne da mihi semper hunc panem: quia superplenum inquietudine est cor meum, donec te pane viuuo aliquatenus impleatur: qui de cœlo descendisti; cum panis tui amoris sit panis quotidianus: tantò enim auidius appetitur, quanto ardentius amatur.

Quinta petitio.

ET DIMITTE nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. O bone creditor dulcis Iesu, & redemptor meus, quando & quomodo scire potero esse mihi dimissa peccata mea? Si ego te Domine verè diligerem, indubitanter per quendam in æternum saporem à te mihi dimissa esse scelera mea cognoscerem, sicut peccatum me constituit inimicum tibi, ita si amor me tibi conglutinaret, te ad indulgendum mihi delicta mea cogeret; ac gratum & acceptum coram oculis tuis faceret. Igitur Domine & Saluator mi, quando ego potero tibi per amorem conciliari? vt experientia dicere valeam, mihi dimissa esse peccata mea, & quòd tu conuersus es in pi-
um & mansue-
tum.

Sexta

Sexta petitio.

ET NE nos inducas in tentationem. Et hoc peto Pater mi & creator de tua confidens bonitate, sperans me inseparabiliter tibi amore coaptari. Scio Domine, quia si post te amoris tui odor me currere compulerit, quod tibi tanto copulabor vinculo, vt facile omnia contemnam, & tibi nunquam à te diuellendus adhæream. Quis mihi Domine auxilium præstabit, vt te inueniam & te solum inseparabiliter amplectar? nam tu solus es bonus & dulcis hospes animæ: & tu solus me potes tutum reddere, & ab omni aduersitate liberare.

Septima petitio.

SED LIBERA nos à malo: non solum à malo poenæ infernalis, sed temporalis. Et non peto hoc chare & bone Pater vt tormenta fugiam, sed ne multo in purgatorio demorans tempore, à complemento mei desiderij impediar scilicet à visione tuæ maiestatis: quam sancti Angeli & animæ sanctæ semper cupiunt intueri. Si autem ego te vere diligerem, amor ille omnem peccatorum meorum reatum consumeret. Si ego te Domine vere diligerem, tui amoris incendium aduret mearum iniquitatum rubiginem: vt flammis ignitorum desideriorum purgatus, ad te spiritus meus sine aliqua mora in die volaret obitus mei. Quando igitur te Domine tam ardentem diligam, vt amor meus ab æternis suppliciis & diuortio tuæ visionis me liberare sufficiat? Tu Domine qui per nunquam terminanda secula viuis & regnas, hoc facturus es. Tu Domine

Domine apud quem non est transmutatio, neque vicissitudinis obumbratio, potens es mihi in utili seruo tuo sanctas impendere virtutes: qui beatos Angelos & sanctas animas satias. Tu es Domine sapientia increata, qui splendoris tui clarissimis radiis Angelos illustras; & omnes caelestes ciues: tua enim virtus omnes viuificat creaturas. Adauge Domine amatores tuos & a terrenorum auelle amore: & eos ad tuam notitiam & amorem conuertens, ab omni auerte dispersione, & tuo regno & veritati caelesti fac appropinquare. Tu enim Redemptor noster in templo claritatis aeternae veros congregas filios Israel: qui sparsim per bonorum terrenorum concupiscentias discurrunt. Vnde frater ora sic dicens, O bone Iesu dulcis & speciose, suavis & misericors, miserere omnium peccatorum; quos precioso sanguine tuo, & tot & tantis doloribus redemisti. Qui viuis & regnas cum Deo Patre, in unitate Spiritus sancti Deus per omnia secula seculorum, Amen.

O S T E N D I T M V L T I P L I C I T E R
quam vituperandus est, qui desidia deserit praedicta exercitia.

C A P V T X X V.

Sanctus Abbas Effrem in tractatu de cōtemplatione, durè reprehendit eos qui diuinis seruitiis dedicati, & ad sanctam religionem vocati, quibus Dominus tantam quietem & oportunitatem ad vacandum spiritualibus exercitiis, & adherendum Deo per orationis & contemplationis.